

Publicerad 2010-08-22 18:15 av Anna Nyman

Ett barn till låns, 10

Dig har jag dragits med

I alla år

Jag har försökt se dina goda sidor

Jag har försökt se dig som tillgång

Tänkt...

att alla är vi olika

Men vi är lika goda ändå

Jag har blundat för allt som sårat mig

Men nu...

Nu måste jag säga det

Kan inte hålla det inom mig längre

För jag vet

Jag har alltid känt det på mig

Du har aldrig tyckt om mig

Inte ens försökt

Bara accepterat mig

För att du måste

Du är falsk

Du är elak

Du tänker bara på dig själv...

och dina kära

Inga andra runt omkring dig

Du är respektlös...empatilös och oärlig

Och ödmjukheten...var finns den...

Aldrig ett vänligt ord till mig du sagt

Som jag gick och väntade...på att få höra dom

Bara vänlig hövlighet

För att du var tvungen

För att du inte hade något val

Nu... du börjar försvinna ur mitt liv...

Men...med det goda i mitt liv

Det tar du med dig

Du har vunnit din kamp

Och jag har förlorat

Och nu ser du till att han förlorar mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Nyman med Poeter.se id #32865 innehar upphovsrätten